

РЕШЕНИЕ

№ 7310

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7878** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалният кодекс /АПК/ във връзка с чл.64, ал.4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.
Образувано е по жалба на М. Х. С., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора- [населено място], чрез адв. Д. М., против Заповед № 71 от 08.08.2022 г. на Началник на Затвора- [населено място], с която е отказано да бъде преместен лишеният от свобода М. Х. С. в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“. Релевира се, че акта е незаконосъобразен, неправилен и най-вече необоснован. Според жалбоподателя са налице всички отменителни основания по чл.146 АПК- издаден е некомпетентен орган и при нарушаване на императивните правила на ЗИНЗС, лишена е от фактически и правни основания, като вместо това в същата с бланкетни изрази се преразказват становищата на служителите по чл.64, ал.1 и ал.2 от ЗИНЗС, немотивирана доколкото единствено се сочи като основание за отказ опасност от рецидив, който е в рамките на средните размери около 45 т. Счита, че са налице законите предпоставки, а именно действително изтърпяване на наказанието не по-малко от ¼ или 6 месеца и добро поведение на осъденото лице. Моли съда да отмени оспорваната заповед.

В съдебно заседание жалбоподателят /лично чрез видеоконферентна връзка/ и чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалвания административен акт, аргументирайки се в тази насока.

Ответникът Началникът на Затвора– [населено място], чрез процесуалния си

представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Подробни съображения излага в писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор П., която изразява становище, че заповедта е правилна и законосъобразна, при спазване на процесуалните правила.

Административен съд София град, след като прецени доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Няма спор, че жалбоподателят М. Х. С. е постъпил в Затвора- [населено място] на 04.08.2021 г., като на основание чл.68, ал.1 НК е приведено в изпълнение наказание „лишаване от свобода“ по НЧД№194/22 г. на СОС, за срок от 10 месеца и отделно „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 3 месеца по НЧД №423/2021 г. на СОС, при първоначален строг режим, считано от 23.03.2022 г.. Няма данни за промяна на режима до момента.

На 27.07.2022 г. постъпила молба от л.св. М. С. относно прилагане на разпоредбата на чл.64, ал.1 ЗИНЗС.

На 09.08.2022 г. е изготвен Доклад от ИСДВР в ГДИН, Затвора- С.- ЗОЗТ „К.“, видно от който л.св. С. е в добро психическо състояние. Описано е поведението му в затвора. Констатирани са средни стойности на риск от рецидив /45т./, които не са променени. Посочени са ясно изразени дефицити: отношение към правонарушението /не приема присъдата за справедлива/; управление на финансите /гранична/; умения за мислене /не разпознава проблемите си/; риск от сериозни вреди /за обществото-среден; за персонала на затвора- нисък; за лишения от свобода- среден; за другите лишени от свобода- нисък/. Изведена е прогноза за личността: лишеният от свобода е наказван и не е награждаван, със „строг режим“, със своето поведение и отношение към корекционната работа не е показал, че се е поправил и превъзпитал. Предложено е корекционната работа с л.св. С. да продължи на територията на ЗОЗТ „К.“.

В Доклад от 09.08.2022 г. на ИСДВР /ЗОЗТ “К.“/ относно прилагане на чл.64, ал.1 ЗИНЗС спрямо М. С. е посочено, че лишеният от свобода към 08.08.2022 г. е изтърпял изискуемият минимум от $\frac{1}{4}$ от наложеното му наказание „лишаване от свобода“. По отношение на втората предпоставка, визирана в нормата на чл.64, ал.1 ЗИНЗ, счита че не са налице достатъчно доказателства за трайно настъпили положителни промени, предвид експертния доклад на инспектор ЗДВР и документите в досието на лицето, от които е видно, че към момента нивата на риск от рецидив /45 точки/ и вреди са непроменени от първоначално регистрираните стойности, и не са преодолени регистрираните дефицити в отчетените проблемни зони, а именно: отношение към правонарушението- „и към момента не приема отговорността за деянието и не разбира мотивите за криминалното си поведение, което от своя страна води до невъзможност да разпознае факторите, допринесли за извършване на правонарушението; умения за мислене; не разпознава проблемите си, което води до липса на способност за тяхното разрешаване; не осъзнава последствията от собствените действия; липса на целепологане.“ Посочено е още, че са отчетени дефицити и в зоната управление на финансите и доходи. Рискът от сериозни вреди за обществото също е с непроменени средни стойности. Изтъква се и че изтърпява наказанието си при строг режим, позовавайки се на нормата на чл.65, ал.3 ЗИНЗС. Изведен е извод, че е необходимо по отношение на л.св. С. корекционно- възпитателното въздействие да продължи, съобразно изготвеният план на присъдата в условията на закрит тип пенитенциарно

заведение.

В Становище на гл.инс. Й. НС ЗОЗТ „К.“ от 09.08.2022 г. е изразено мнение молбата на л.св. М. С. да не бъде уважена и корекционната работа да продължи в ЗОЗТ „К.“.

В Становище на ЗН „РНОД“ в Затвора- С. е посочено, че е необходимо корекционно-възпитателното въздействие да продължи, съобразно изготвения план на присъдата в условията на закрит тип пенитенциарно заведение за постигане в максимална степен целите на наказанието, визирани в разпоредбите на чл.36 НК.

С оспорваната в настоящото производство Заповед № 71 от 08.08.2022 г. на Началник на Затвора- [населено място], на основание чл.64, ал.2, вр. ал.1 от ЗИНЗС, вр. чл.43, ал.4 ЗИНЗС, както и предвид становището на ЗНРНОД, СДВР и НС ЗОЗТ“ К.“, е отказано да бъде преместен лишеният от свобода М. Х. С. в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“, поради обстоятелства, подробно изложени в мотивационната част на заповедта. Посочено е, че е изпълнено условието по чл.64, ал.1 ЗИНЗС, свързано с изтърпяване на ¼ от наложеното му наказание, но не е установено наличието на втората изискуема предпоставка, визирана в същата норма, изискваща добро поведение в пенитенциарното заведение. Позовава се и на разпоредбата на чл.65, ал.3 от ЗИНЗС, като л.св. С. изтърпява наказанието си при условията на строг режим.

Горната фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, се потвърждава от приобщените по делото писмени доказателства. Приета е Заповед №71/21.04.2022 г. относно налагане на дисциплинарно наказание на М. С. „Извънредно дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от седем дни“. Прието е писмено становище от проведено психодиагностично изследване на л.св. М. С. относно: предложение за замяна на тип на инспектор- психолог в ГДИН, Затвора- С. ЗОЗТ „К.“ от 02.08.2022 г.

Съдът, след като прецени законосъобразността на издадения отказ с оглед разпоредбите на чл. 64 от ЗИНЗС и чл. 142 и чл. 168, ал. 1 от АПК, и доводите на страните, след преценка поотделно и в тяхната съвкупност на събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, при спазване изискванията на закона, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС- ИФ началник на Затвора- С.- главен инспектор Р. Д., съгласно Заповед №л-2980/27.07.2022 г., приложена по делото. Предвид това доводът на жалбоподателя в тази насока е неоснователен.

Обжалваният административен акт е валиден, обективиран в предвидената от закона форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правните основания за издаването му. В обстоятелствената част на заповедта са изложени достатъчно съображения в тази насока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта. Заповедта е издадена

след изпълнение на процесуалните изисквания на закона- представяне на становища от всички посочени в разпоредбата на чл. 64, ал. 2 ЗИНЗС длъжностни лица, изложени са ясни мотиви за направения отказ. Постановена е и в съответствие с целта на закона.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав приема, че не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство, довели до накърняване правата на лишения от свобода.

Актът е и материалнозаконосъобразен, поради следните съображения:

Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най- малко една четвърт, но не по- малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. Началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед, след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието /ал. 2/. В заповедта за преместване началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65 /ал. 3/. Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.

В процесния казус, няма спор, че лишеният от свобода С. е изтърпял $\frac{1}{4}$ от наказанието си, с което е изпълнена една от кумулативните предпоставки, визирани в нормата на чл.64, ал.1 ЗИНЗС. Спорът се свежда до това, дали е изискуемото от същата разпоредба добро поведение на жалбоподателя. В описаните по- горе становища и доклад длъжностните лица са анализирани поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието, риска от рецидив, подробно е отразена оценката от риска /45т./ и вреди, въз основа на които е изведен извод, че до момента не е постигнат коригиращ ефект в достатъчна степен, поради което не са налице категорични данни за добро поведение на осъденото лице. Всички представени становища са за отказ за преместване, с оглед цялостния анализ на обстоятелствата и фактите от значение за случая.

Видно от съдържанието на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, законът предоставя на административния орган правото да извърши преценка на исканото преместване– "могат да бъдат премествани", а не задължава административния орган при наличие на посочените предпоставки да премества лишените от свобода. Законодателят е въздигнал като задължителна предпоставка единствено изискуемия минимален срок на изтърпяното до момента наказание и е предоставил правомощието на административният орган да извърши преценка относно поведението на лишения от свобода, рискът от рецидив и целите на наказанието. Т.е. административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, съобразно формираното у него вътрешно убеждение /Решение № 4199 от 11.04.2016 г. на ВАС по адм. д. № 10460/2015 г., Решение № 7995 от 10.06.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3391/2013 г. /

В конкретния случай началникът на Затвора- С. е анализирал относимите факти и обстоятелства, свързани с преместването на жалбоподателя С., в резултат на които е приел, че не е налице изискуемото добро поведение на осъдения, за да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип.

Предвид това е правилна преценката на решаващия орган, че не са изпълнени в цялост условията на чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС за преместване на лишения от свобода за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, тъй като не е налице втората предпоставка– лицето да е показало добро поведение. Само за прецизност следва да се отбележи, че обстоятелството, че лишеният от свобода изтърпява наказанието си при строг режим само по себе си не е основание за отказ, доколкото съгласно ал.3 на чл.64 ЗИНЗС в случай, че издаде заповед за преместване, началникът на затвора се произнася и за режима на изтърпяване на наказанието по реда на чл. 65.

Предвид изложеното до тук, настоящият състав намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София– град, III отделение, 73 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Х. С., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода" в Затвора- [населено място], против Заповед № 71 от 08.08.2022 г. на Началник на Затвора- [населено място], с която е отказано да бъде преместен лишеният от свобода М. Х. С. в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“.

ОСЪЖДА М. Х. С., ЕГН- [ЕГН], да заплати на ГД “Изпълнение на наказанията“– Затвора [населено място] сумата от 100 /сто/ лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 64, ал. 4 от ЗИНЗС.

СЪДИЯ: